

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

¶ Quod autem legatum factum de possessione, & vinea ipsis filiabus fuerit validum & de iure firmum, ostenditur à sufficienti partium enumeratione: t qd argumentum est in iure validissimum. l. obligatio-num fere §. placet. ff. de act. & obli. l. filius §. fili. ff. d leg. i. Bal. in conuenticula in 2. col. C. de epis. & cle. Nam aut testamentum. de quo agitur, fuit de iure validum, non obstante vicio prateritionis opposito prout de iure valere arbitror, quoniam quando pa-ter ventrem vxoris simpliciter instituit, aut ventrem vxoris, restringendo verba ad vxorem, quam de præ-senti habet, tunc censetur institutus omnis posthu-mus, non solum natus ex illa ventris prægnatione, sed quilibet alius quandocunque natus ex se, & qua-libet vxore sua, vt concludunt Bar. & alij communi-ter, sequiturque Alex. in l. placet ff. de lib. & posthu. Et hæc opinio fuit Io. And. in addi. Spec. in titu. de testa. col. 2. Quinimò Alex. in d. l. placet in 2. col. in fortioribus terminis voluit, quod etiam si testator, dixisset, instituo ventrem vxoris meæ, si prægnans, sit seu instituo illum, qui in ventre vxoris meæ est, tunc non solum præsens, sed etiam futurus venter censetur institutus, arg. l. si debitor §. si verisimile ff. de contr. emp. & in l. cum certum ff. de vi. ole. tritle. Bar. in l. j. in 7. q. ff. de iure codi. & in l. qui Romæ §. augerius in l. cum stipulamur ff. de ver. obl. quicqd dixerit Ang. in consi. suo incj. Simon notarius, quæ ibi Alex. refert, omnibusque rationibus Ang. repõdet. Ex quibus, inferitur quod stante validitatem di-cti testamenti absque dubio etiam valuit legatum fa-ctum filiabus de possessione, & vinea. ¶ Aut volum? dicere testm fuisse nullu. & iualidū rōne pteritionis, factæ de filio masculino postea nato, qm ex vtre vxoris tpe testamēti pgnātis nō filius masculus natus fuit sed filia foemina deinde ex alio vtre eiusdem vxoris nata fuit filia, & vltimo loco filius masculus: q duo, vltimi censent præteriti, illorumque præteritione te-stamentum potuit dici nullum, vt in terminis volue-runt Pau. de Cast. Raph. & Cum. in d. l. placet quos aliqui contra opin. prius relata sequuntur sunt, & adhuc dico legata facta in dicto testamento, & con-sequenter etiam legatum factum de dicta possessione, & vinea valuisse, & de iure ipsis legatariis, debita, esse eo modo, quo facta, & relicta fuerunt: quoniam ¶ cum in dicto testamento clausula codicillaris fue-rit appolita per verba multum prægnantia tam futu-ri; quam præsentis temporis, per illam dicuntur con-servata omnia legata facta in testamento, quamvis illud fuerit nullum ob præteritionē ventris, & post-humi, de quo etiam ignorauit, & testator in specie, non cogitauit; nam propter ea verba generalia, & p-gnantia dictæ clausulæ saltem in genere testator di-citur cogitasse, arg. eorum, quæ voluit Alex. in d. l. placet in princ. 2. col. & hoc in specie, & in idiuiduo sequitur Bar. in l. qui filiabus in si bique doc. com-muniter ff. de leg. j. & Alex. in l. j. 7. q. in addi. ad Bar. ff. de iure codi. qui attestatur docto. ita communiter tenere, & idem in consi. 142. in 2. volu. & Imol. in l. fi-lio pterito. ff. de iniust. rup. irri. q. testa. & in cōf. 179. cum si. quæ possent ad propositum allegari, q. quid dixerit Bar. in d. l. j. in 6. q. ff. de iur. codic. Et consequē-ter vtroq; casu, siue testamentū in se fuerit validum, siue nullum ratione præteritionis posthumi, legata, facta in dicto testamento de iure valida, & debita fue-rūt. Ideoq; legatū de possessione, & vinea factum fi-liabus qd ad ipsas filia peruenit & inter ipsas diuisum fuit, valuit, ergo & fideicommissum reciprocu de dic-to legato post mortem vxoris testatoris debuit ha-bere effectum, eueniente casu, quo vna, vel plures ex dictis filiabus, vel in pupillari atate, vel aliās quādo-

cunq; sine liberis mortua fuerint, & absq; alioquin, legitima detractioe per ea, qd dicta sunt, & maxime ab Excell. Consultoribus, inter quos clarissimus vir Ludouicus Carus quā plurima deduxit: qm hæc des do. Gentilis vltimo loco defunctæ nequeunt effectū aliquā legitimam debitam iure naturæ de-tere ex dicto legato, & fideicommissio possessionis, & vinea. ipsa n. do. Gentilis vltra legatū hoc habuit, ē ex iudicio patris testatoris mille ducata p. doctū vt in testamēto p̄tinet, q̄ debuit in legitimā filii iure naturæ debitā p̄putare, vt in l. qm nouella. C. de test. & h̄r latē p̄ Bar. & alios in l. in quartā ff. ad leg. falc. Cūq; essent filij, seu filia quatuor pars sua legatā capiebat duo decimā partē totius alis, hoc est vna tñ vnciā iuxta cōputationē gl. in c. Raynutius, & ibi doc. extra de testa. & sic p̄stāt ipsa habuissē vltra legatū possessionis, & vinea suā legitimā integrā ēt dato, q̄ h̄r ditas tota ipsius patris testatoris filii valoris filij tredecim millij, si vera fiat cōputa-tio. ¶ Minus ē dē detrāhi aliqua trebellianica qm ea deducit ex fideicommissio vniuersali, nō aut ex par-ticulari, vt in l. j. & p̄ tot. ff. & Cad. treb. & in l. mulier in si. ff. eo. ti. h̄r in d. c. Raynutius, & in l. de hære. per fideicō. relic. sed hoc est fideicommissio particulari, vt patet, ergo & c. ¶ Dico ēt non esse detrāhēdā falcidij q̄ & si de legatis, & fideicommissis singularibus & par-ticularibus detrāhi dicat, in l. de leg. falc. cū in l. in j. illa ita demū de legatis, & fideicommissis particu-laribus detrāhēda est, qm ea excederent dodrantē, hoc est nouē vncias, & sic tres partes ex quatuor totius alis, in l. de lege falc. c. Raynaldus, ibiq; h̄r extra de testa. & per totum ff. & Cad. leg. falc. Sed in ca-su nostro legata facta à patre testatori dicto suo te-stamento dodrante non excedebant, ergo & c. Et ca-su, quo in aliquo excederent, esset tunc iuxta excel-sum detrāhenda, non aut quarta simpliciter, sed tñ quātū ad quartā sufficeret, & pro rata cuiuslibet lega-ti facti in dicto testamento, vt clarissimius est.

S V M M A R I V M.

- 1 Filia, & nepos ex filia nō dicitur esse de linea masculina pa-tris, vbi aut paterni, nec de descendantibus masculis ipsius ut infra nu. 4.
- 2 Emphyteosis concessa pro se, & filijs masculis ad nepotem ex filia non transit, & infra nu. 20.
- 3 Exclusa filia, nepos quoque ex ea exclusus est.
- 4 Masculinitatis qualitas, a testatore considerata favore agna-tionis expressa dicitur, & in foemina esse non potest.
- 5 Hæc verba ita quod & c. stant declaratiue ad præcedentia. Limita, vt infra nu. 16.
- 6 Conditio, si filij, & filiorum filij, & descendentes in infinitū sine filijs, & descendantibus masculis decedant, descendentes omnes tā per masculos, quam per foeminas cōprehēdit.
- 7 Descendētū masculorū appellatione non solum per lineam masculinam, sed foemininam quoque descendentes vocat.
- 8 Conditio, si filij, & filiorum filij, & descendentes in infinitū sine filijs, & descendantibus masculis decedant, filij quoque filiarum, & foeminarum comprehendit.
- 9 Masculinum in vltimis voluntatibus foemininum comprehendit, nisi masculinitatis qualitas expressa sit.
- 10 Neptis ex filio de linea masculina aut paterni esse dicitur.
- 11 Masculinitatis qualitas expressa quando foeminas, & masculos ab eis descendente excludat.
- 12 Nepotes ex filia, seu pronepotes ax neptis in vltimis volūtatibus dicuntur de posteris, & generatione cui, vel pro-cui secus i cōcessione immunitatis, honoris, vel dignitatis.
- 13 Excludere quis alium potest, licet ipse non admittatur.
- 14 Linea triplex reperitur, et q̄libet masculos ac foeminas p̄tinet.
- 15 Nepos ex filia diuersis respectibus de linea masculina, & foeminina aut dici potest.

et certa significationem propriam iuris
et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

et per se habentia per sequentia non restrin-
guntur.

te testatoris nato ex quodā filio dictae dñae Marghe-
ritae sororis, ut s. dicti dñi Nicolai primi haredis isti-
tuti. Statim sequuta morte dñi Antonelli, dicta do-
mina Isabella eius filia possessionē dictorū bonorū
feudaliū, seu Baroniae, & aliorū bonorū patris ingres-
sa fuit: & ipsa adhuc dicta bona possidere, dñs Petrus
nepos dñae Margheritae & dominā Isabellā possidere
litē mouit asserēs, dicta bona virtute testamenti olī
do. Antonini antiq. testatoris, & dispositorū illo ad
se pp obitū do. Antonelli spectare, & pūtere, qā ipse
dñs Antonellus sine filijs legitimis, & naturalib⁹ alijs
que descēdētib⁹ masculis, sibi supstitib⁹ solū dicta,
do. Isabella eius filia, & dicto do. Hercule eius nepo-
te ex ipsa do. Isabella nato dēcessit: & psequēter linea
masculini dicti do. Nicolai totaliter deficiente: At
ex aduerso p parte do. Isabellae reae pūte qē ipsū
do. Petrus agentē fuit oppositū, illū nō esse audiendū &
ipsā fore à petitis absolvendā, ppter ea qā & si do. Pe-
trus dicat esse de pprehēsis in dicto testō, tñ nullū ad-
huc ius agendi ad dicta bona ei de iure ppetere po-
tuit, cū nondū in ei⁹ psona euenerit casus, in quo tūc
statore vocat⁹ fuit, & iō tāquā ante tps agens repellē-
dus esset, qm quoad ipsū agētē do. reae pūta liberas
ades hē. l. loci corp⁹. §. ppetit in fi. ver. ff. si serui. vēdi-
ce. & pserit qā ipsa do. Isabella hares fuit do. Anto-
nelli eius patris, & sic ei licitū fuit dictorū bonū etiā
feudaliū, & Baroniae possessionē apprehēdere, & q
illa essent restitutioni fideicē missi subiecta, ac ēt si
ipsa do. Isabella in dictis bonis feudaliib⁹, & baronia
de iure succedere nō posset, p ea q voluit Alex. l. fi.
in vit. col. C. de edic. di. adr. tol. allegādo Io. And. in
addi. Spe. in tit. de testa. in §. nūc sequit in fi. & Bar. in
litē videndū. §. nunc videam⁹ ff. de petitiō. hared. cū
ibi no. Præterea ad dicta bona p mortē dñi Antonel-
li dñs vocat⁹ dñs Hercules filius pparat dñae Isabellae, q
ē dñs de pprehēsis in dicto testamento, & d vo-
catis ante dictū dñm Petrus agentē, Stantibus itaque
pmissis, de duobus simpliciter dubitari cōtingit,
Primum est, vtrum per mortem domini Antonelli
casus pditionis euenerit sub qua ad bona pradicta
filij, & descendentes, masculi dominæ Margheritae,
per fideicommissū vocati fuerunt, secundum est,
(pæsupposito, quod ille casus nondum euenerit,
neque conditio fuerit adimplera) quānam quo-
ad dicta bona sit pferendus, & penēs quem re-
manere debeant.

CONSILIVM LXXVII.

OTA pñtis pñtationis difficultas à
primo dubio, de quo in themate s. ppo-
sito, dēdere vñ, idcirco sup illius discuf-
sione simplr, & lati⁹ iñstēdū esse putauī,
& casū euenisse, ac ad fauorē dñi Petri pñdē fuisse
purificatū in primis constat, quia per mortem domi-
ni Antonelli, qui solum superstitē Isabella eius filia
& ex ea domino Hercule, nepote alterius tamen a-
gnationis, & familiæ, dēcessit, linea masculina do-
mini Nicolai in totum defecisse dicitur, & cum filia
& nepos ex filia non sint de linea masculina patris,
seu aui paterni, ut fuit decisio Pauli Castren. in l. ma-
ritus. C. de procur. quē Alex. & Alij communiter se-
quunt in l. gallus §. nunc de lege ff. de liberis & post-
humis in gl. in ver. nam & si, & in consil. 43. 3. volu.
vbi circa principiū concludit, nepotem ex filia, seu
nepote nō dici de linea masculina testatoris, q extrane-
o aliquid reliquit si ei⁹ linea masculina deficeret:
Sed i casu occurrētī dñs, q deficiēte linea masculina
dñi Nicolai & c. ergo de ea est intelligendū, q à Nico-
lao incipit cui⁹ linea ibi effectiue stare intelligit, ut
p Bald. in consil. 448. in 3. lib. & Sozin. in consil. 33. vo-
lū.

lum. 3. ga linea in psona dñi Antonelli finita fuit, & alia hoc est femina in psona domine Isabelle icipit vt p Alexandrū in d. 21. 43. & Paul. Cast. in d. l. marit, ac dñs Hercules, q. ad domina Isabelle descendit, de linea ipsius, & psequenter femina, non aut masculina esse dr, ergo verū est dicere, q. linea masculina domini Nicolai defecerit, & psequenter pditio fuerit adimpleta. ¶ Secundo facit id, qd voluit Spec. in tit. de loca. §. nunc verò aliqua vers. 46. q. dixit, t. p. si emphyteosis, p. se, & filijs masculis pcessa fuerit, nepos ex filia nō admittit, qm̄ sicut filia eius mater admitti nequit, ita nec nepos ex ipsa argumento l. i. ff. de iure immunitas, & l. i. viua matre C. de bon. mater, de quo dicto meminit Bal. in auth. si quis C. de sacros. eccl. in fin. in l. j. C. de cond. infertis, in l. sed si hac §. liberos, ibiq; Ang. ff. de in ius vocan. in §. manumitti tur, & in tit. q. feud. da. pnt. c. j. §. hoc aut. Sed i casu nostro, in quo filij, & descendentes masculi vocati fuerunt, filia domini Antonelli neptis domini Nicolai ad bona admitti, non pōt. q. ex verbis testamēti exclusa est, ergo nec dñs Hercules natus ex dicta filia, q. mediāte domina Isabelle nepte, p nepos domini Nicolai esse dr, ipse. n. ex radi ce infecta, hoc est ex domina Isabelle veniret, q. quoad bona, de qbus agitur extantibus filijs, vel filiorū domine Margherite filij est incognita, sicut itaq; mater, sic & filius ipse exclusus dici dēt iuribus palleatis. ¶ Tertio optimē facit qd voluit Ioan. And. in add. ad Spec. in rubrica a te sta. in vlt. col. vbi pcludit, t. p. eo casu, quo haredes, seu liberi masculi vocati sunt, sicuti filia foemina nō admittit, ita nec nepos ex filia natus, illa. n. rō, q. fuit in excludendo foeminas, eadē est in excludendo filios, & descēdentes ex foeminis, qm̄ hi non veniunt, nisi mediāte matre, quā exclusa, ipsi quoq; p exclusis haberi debent, cū ea, q. sibi non sufficiunt, alteri p illā sufficere cēseri non debeāt. l. q. alienat. §. quāquā ff. de neg. gestis, l. filij ff. ad Maced. & cū ipsa sit agnata, & exclusa, absurdū vī, q. ea mediāte is admittat, q. non agnatus, & in gradu remotiori argu. l. qui pignoris ff. de acq. poss. & l. 2. ff. vii possid. Propterea filia, q. ad feudū non admittit non pōt esse cā, vt nepos ex ea in illo succedat c. j. §. pen. de succ. test. feu. & c. j. §. hoc notādū q. fe. dare pnt. Sed in pditione, sub qua filij, & filiorū domine Margherite filij vocati sunt, dictū fuit, si dom. Nicolaus sine filijs masculis defecerit, ita q. linea masculina dñi Nicolai defecerit, & filia dñi Antonelli huiusmodi pditionē facere deficerenō potuit, cū in ipsa qualitas masculinitatis nō insit, ergo nec nepos ex illa hoc facere potuit per pdicta. ¶ Rursus, pldero, q. filij masculi domine Margherite sunt vocati in casu quo do. Nicolaus, vel ei filij vel filiorū filij in infinitū, & descendentes ex dicto do. Nicolao sine filijs masculis decederent. Quā pp licet ipse dom. Nicolaus cū filijs masculis defecerit, eius tñ filius vnicus cū filijs masculis nō decederit, sed cū filia foemina, Ideoq; pditio adimpleta dicef, cū sit in vna parte fuisse adimpleta, arg. l. generaliter in prin. C. de instit. & subft. sub p. d. fac. & eorū, q. habent p Bar. in l. i. §. ducēta in fin. de reb. dub. & in d. l. generaliter in prin. ¶ Quarto, nepos ex filia seu p nepos ex nepte de descēdentibus masculis esse non dr, vt est de mente Bal. & Salic. in l. j. C. de condi. infer. qm̄ si mater, hoc ē filia, vel neptis de descēdentibus masculis vel saltē de linea masculina non dr, vt §. & p Alex. i. d. 21. 43. cū simi. Ergo nec ex illis descēdens, quāuis masculus sit arg. d. c. j. §. hoc aut q. feud. pnt. & d. l. si viua matre, tñā qualitas masculinitatis a testatore toties pldera maximē in pdone, sub qua filij, & descēdentes masculi dñe Margherite vocati fuerūt ad illorū exclusionē, sapere vī, vt fauore,

agnationis dñi Nicolai expressa dicat, veluti eleganter plderauit D. Guido Papa in sua q. 184. & sequenti Decius in cōf. 170. dom. Raynaldus de Senis c. 1. p. Corne. i. p. 1. 46. in hac pultatione i. 2. lib. & §. 2. in p. 2. §. 2. vol. nec nō in l. cū aus. ff. de p. d. c. om̄ illa q. an neptis ex filio faciat deficere pdone illa sine liberis defecerit. Sed do. Hercules de agnat. est, q. pñctus mediāte femina l. iure cōsultus ff. de gradi. ergo nō est talis, q. pdone illa, si filij, vel filij filij in infinitū, & descēdentes masculi domini Nicolai sine filijs masculis defecerint, deficeret, cū ea de filijs masculis agnatis sit intelligenda, pntē de cognatis, qualis est do. Hercules: similiter pdicta pditio pp do. Isabelle filiā do. Antonelli defecerit, si filia dñi Antonelli dicat agnata, & de linea masculina do. Nicolai, tñ qualitas masculinitatis totius a testatore cōsiderata in ea deficit, vt in simili ē h. r. Moderat. Bonon. i. cōf. 87. col. 4. q. in foemina esse non pōt, quāuis alias masculinū concipiat, cōm. niū, vt p Abb. in cōf. 46. re. dē decisum & c. ac Antonia in cōf. 22. ad pbandū & c. Et dicit Alex. in cōf. 24. vol. 5. Pōderatis his in 4. col. q. quāuis filia ex filio, & sic neptis, aut p nepos ex nepote de linea masculina esse dicant, tñ nepos ex filia, aut p nepos ex nepte de foemina, haud de illa esse dr l. legat. tabularū vers. huius itaq; C. de legi. hared. §. n. r. ff. de hared. q. ab intest. Alex. in d. cōf. 41. d. l. Gallus §. nunc de lege i. g. ff. do. Hercules ex do. Isabelle filia do. Antonelli pdone deficeret non facit, sub qua filij, & descēdentes masculi do. Margherite vocati fuerūt, cū nō sit de linea masculina do. Nicolai pdicta. ¶ Preterea pōderat illa verba testamēti, ita q. linea masculina & c. q. stat declaratur ad pcedētia, vt in c. eū M. extra de pñt. & argumēto l. Lucius §. q. habebat ff. ad treb. Soz. in p. 2. in pen. col. 2. vol. & Deci. cōf. 227. nu. 6. vol. 2. ergo illa verba pcedētia descēdentes masculos in infinitum, quā alias largē intelligi possint, & descēdentes per lineā foeminā cōprehendere solent, p illa verba leuēntia declarabunt, & solū ad descēdentes masculos p lineā masculinā restringent. ¶ Premissis tñ nō obstatibus, pñā finiam veriorē esse puto, tam infpctis, & plderais verbis eorūq; p pntatē q. etiam te testatoris, q. plurimū est cōsideranda immo, primū locū in fidei committis, & cōditionibus a testatore politis obtinet l. in pditionibus primū locū cū l. mōuius, & l. q. heredi. ff. cond. & demon. Sed casu occurrenti verba cōditionis, sub qua filij & descēdentes masculi domine Margherite vocati fuerūt, iter alia sunt hēc si filij & filiorū filij i infinitū filijs masculis decederēt, sub q. b. verbis absq. dubio, oēs descēdentes i infinitū dñi Nicolai, q. p masculos, descēderēt, cōprehēdunt, ergo vt illa verba & descēdentes ex dicto dño Nicolao, q. veniūt augmētate vt p Bar. in l. ea tñ adiectio p illū text. ff. de legat. 2. & Bal. i. l. j. C. de verb. signif. aliquid operent, neq. i. p. p. flua sint, pculdubio alios descēdentes & sic pnti nā cōprehendere dicentur, qm̄ descēdentes ob pter masculū, & lineā masculinā antea sub illis verbis proximē pcedentibus filij, & filiorū filij i infinitū & c. cōprehēsi erant: Ante, quam igit filij, & descēdentes masculi domine Margherite, & consequenter domin. Petrus admitti possint expectandum ē, vt omnes masculi ēt non descēdentes per masculos do. Nicolai sine filijs masculis decederint: Ad do. Hercules, ac ei filij masculi pdone pdicta facere deficere poterūt: ex qbus patet dictū do. Petri ante quā sibi ius delatū esset, ad pdicta bona cōcedere diē cū simi. ff. de verbo. signif. Et quā dīci posset, quod illis verbis, & descēdentes quāmas masculos

de linea masculina domini Nicolai, q̄a pronepos ex
nepte, ¶ tñ ipsa domina Isabella, q̄e est neptis ipsius
ex filio domino Antonello, de eius linea masculina
esse d̄r, licet filia do. Nicolai non esset, quia linea for-
minina est caput, atq; principiū, vt cōcludunt Alex.
in d. consil. 24. & 43. lafo. in d. §. nunc de lege, in d. l.
maritus, & Moderniss. Bonon. in d. consil. 87. Quo fit,
vt existēte domina Isabella nec linea masculina, nec
descendētes masculi domini Nicolai defecisse dicā-
tur, q̄ duo requirunt ad hoc, vt masculi descendētes
do. Margherita ad p̄dicta bona admitti possint, vt di-
ctū est. ¶ Nec obstat, q̄ t̄ masculinitatis qualitas ex-
pressa fœminas, & descendētes ab eis excludit, vt per
loā. And. in addit. i. rubrica de testa. circa si. Bar. & la-
tius Sozi. in d. l. cū auus, Moderniss. in l. j. C. de pactis
col. penul. & in l. centurio numero 64. ff. de vulga. &
pupilla. Quia illud verum est, quando ea fuit adiecta
fauore agnationis, & vt bona in illa conseruaretur,
secus si fauor huiusmodi cessaret, puta q̄ illa quali-
tas ad fauorē cognatorū, & collateralium per fœmi-
nam fuisset expressa, tunc enim masculos per fœmi-
nā non excludit, qui sub verbis ex proprietate conti-
nerentur, vt colligitur ex ijs, quæ voluit Ale. in cōsi.
55. colum. 2. volum. 3. vers. non obstat, Sozi. in consil.
62. volu. 3. colum. penultim. vers. praterea & c. Paul.
Cast. in consil. 79. incip. Casus iste frequenter contin-
git, de quo latius mentionem facit Sozi. in d. l. cū
auus, Moderniss. Bonon. in consil. 80. & Decius in cōf.
270. & 370. Sed testator de masculis, & linea masculi-
na fauore agnationis mentionem non fecit, nec pro-
illius conseruationem, sed etiam fauore cognationis,
& collateralium cognatorū dicti domini Nicolai, er-
go & c. ¶ Preterea t̄ nepotes ex filia, seu p̄nepotes ex
nepte i. vltimis voluntatibus de posteris, & generatio-
ne aui, ac proauī esse dicunt, q̄a mediātē ab eo gene-
rant, vt p̄ Specu. in tit. de locato §. nunc vero aliqua
vers. i. 55. secus si essent in concessione immunita-
tis, honoris, vel dignitatis l. 2. in fi. ff. de iure immu. c.
vbiunque extra de poenis, Pau. Cast. i. l. j. C. de cond.
infer. & Ale. in d. §. nūc de lege, ergo & nepotes ex fi-
lia, seu p̄nepotes ex nepte descendētes masculi aui,
vel proauī dicuntur, quia masculi sunt, & ab illo de-
scendunt, veluti supra quoque probatum fuit. ¶ Et
dato absque veri p̄iudicio, q̄ filia domini Antonel-
li, eiusq̄ filius do. Hercules nō essent de vocatis ad
bona, de quibus agitur, propter hoc tamen ex hoc
non inferit, quin ipsi filios, & descendentes masculos
dñæ Margheritæ excludere dicantur, t̄ stant enim si
mul, q̄ quis alium excludat, quamuis ipse admitti nō
queat, vt dicitur de liberis in conditione positis, qui
licet ipsi vocati non dicantur l. si quis sub conditio-
ne, ff. si quis omis. cau. testa. gl. in l. lucius la. 2. ff. de hæ-
red. insti. cōmuniter approbata, neq; in bonis succe-
dant, tñ vocatū sub condōne liberorū excludunt, vt
est rex. i. l. filius §. cū qs & ibi gl. ff. de leg. j. & est gl. i. c.
in p̄sentia, ibiq; Abb. extra de probatio. Sozi. in l. h̄s-
des mei §. cum ita in fi. pen. colum. ff. ad rebel. Ale.
in consil. 66. volum. 2. & Bal. in l. j. in prin. C. de condi.
infer. Sed, vt dictū fuit, do. Petr. excludit, quia ob exi-
stentiā dominæ Isabellæ neptis ex filio domini Nico-
lai linea masculina domini Nicolai nondum defice-
re dicitur, Ac etiam quia per existentia do. Hercules
pronepotis eiusdem mediante dom. Isabella descen-
dētes masculi domini Nicolai defecisse nō dicunt,
neque sine filijs masculis defecisse, cū descendentes
ex fœmina propriē descendētes dicant, & si masculi
sint, propriē descendentes masculi, vt supra, igitur su-
mus in casu, quo conditio nondū est verificata, ne-
que casus ille euenit, in quo filij, & descendentes ma-
sculi domini Margheritæ a testatore vocati fuerūt.

videtur tam ad docendū de bono iu-
re conuenta, cuiusque filij, q̄ ad tollen-
dum euidenter cōstabit, primū etenim
domini Petri agentis cōsideratū ex
uaz dixit fuit, quā sapius repetita fuerūt,
e de lege, q̄ dicitur, q̄a sapius repetita fuerūt,
maritus accipere, q̄a sapius repetita fuerūt,
alium, quā dicitur, q̄a sapius repetita fuerūt,
en in calu-
sed ita quā
quandocūq̄
precedentia
nt c. cū Alex-
ad trebel. De
f. 241. vol. 1.
ia habent cer-
am q̄ de per le-
cedentes ma-
cedentes quo-
o d. §. i. cū
ita q̄ nō hant
sed potius au-
vt declarant
in vltimo
dictis verbis
Cuncto, q̄
ratio fidele
o stabum am
ma culu-
o li requirit
fiant, sed it
in terminis
ntur, vt supe-
claratio vlti-
reba pceden-
de de mina
etringuntur,
re se clara hant
reb. dub. de
i prim. ff. de
nt. 143. vol. 1.
is plurimū
i Bart. ff. de lo-
erit prae crea-
de legat. in l.
talis in prae-
era c. 1. cū ver-
ex quo legne
la verba ita q̄
elligi potunt
tibus declara-
praelertim q̄
propria legu-
as comprehen-
ia magis in
cedetia. Bart.
04. et latendū
ma culu-
e oratione cō-
ntur, vt ex
ia referri nō
praelertim q̄
t, vt vltima
caio fidele
demon. p. 1.
nēris hanc
hac cau-
quod dicitur
lūmē cōmū-
e duxi, q̄
dia

masculina diceretur, & ita in effectu Ale. nō ē sibi p-
si contrarius, sed cōformis, verbaque eius huic p cor-
dia non aduerfantur, sed potius cōueniunt, vt inspi-
ci possunt: & hac declaratio ad fauorē dñae Isabelle
neptis ex filio dñi Nicolai benē nobis iseruit. ¶ Ter-
tio quoque dici posset, dicta Ale. pcedere, q̄ dictū
esset per lineā, vel ex linea masculina, & sic verba di-
spositiue, & taxatiue starent, tunc enim, an filia ex fi-
lio, vel neptis ex filio filij de linea masculina esse di-
catur, dicendū est, vt supra, ex mente Ale. las. & alio-
rum declaratū fuit: At casus noster est diuersus, q̄a
post mentionē filiorū, & descendentū in conditione
positorum dictū fuit, ita q̄ linea masculina deficiat,
& sic conditionaliter: Qualiter autē hęc verba sint in
terpretanda, & declaranda, vt domina Isabelle pdes-
se potius, q̄ obesse dicatur, supra dictū ē, & ideo ali-
ter nō repeto. ¶ Nō obstat secundū principale t ex
not. per Speculat. in tit. de locato. §. nūc vero aliqua
vers. 46. quoniam procedit, quando in dispositione
simpliciter de filiis masculis in contractu emphyteo-
tico mentio facta esset, quo casu neptis ex filio non
continetur, quando n. qualitas masculinitatis adijci-
tur, appellatione filiorū foeminae nunquam continē-
tur, vt supra dictū fuit. Præterea ipse loquitur in 2-
tractibus, in quibus filiorum appellatio foeminas nō
comprehendit, vt per Archi. in c. si quis suadete dia-
bolo 17. q. 4. cum similib. supra allega. Vltius in ca-
su occurrēt vltra q̄ de filiis masculis fuerit facta mē-
tio, fuit etiam facta mentio de descendentes sim-
pliciter, quorum appellatione ij etiam, q̄ per foemi-
nam descendunt, continentur, vt superius diximus.
¶ Tertiū principale fundamentū similiter nō aduer-
satur, quod fit per not. per Ioan. Andr. in addit. in ru-
bri. de testam. in fi. vers. tum p prædicta latissimē, tū ē
quia Ioan. Andr. loquitur quādo de masculis ad cō-
seruationē agnationis fit mentio, vt bona in familia
remaneāt, secus si talis fauor nō est in cōsideratione,
quia bona ad extraneos, & cognatos peruenire de-
beant, vt supra larius retigi, & hic est casus noster,
quia de masculis, & linea masculina facta fuit men-
tio ad effectū, vt bona ad filios, & descendentes ma-
sculos sororis domini Nicolai puenire possint, igitur
& c. ¶ Quartū quoque sublatū fuit, vt clarissimē
ex pmiis colligitur. ¶ Vltimū etiā, iquantū illa ver-
ba testamenti ita q̄ linea masculina & c. ponderabā-
tur per ea, quæ vltimo loco circa huiusmodi verba
plenissimē dixi, cessare vñ. Ex quibus oibus pstat do-
minum Petrum agentē non posse agere, & dominā
Isabellā a petitis per dominū Petrum fore adsoluen-
dam. ¶ Capiō secundū dubiū, quod est, stante cōclu-
sione data in antecedenti articulo pro vera, ad quē
bona, de quibus agitur, spectare debeāt: & ex multis su-
pra in primo dubio positīs inferri vñ, illa ad dominū
Petrū pertinere. ceterū q̄ ijs responsum fuit, videam-
us, an alia ad eius fauorē faciāt: Et porro si ostendi
posset testatorē habuisse mentē cōseruandi agnatio-
nē suā, & vt eius bona in agnatione, & familia sua p-
seruari deberēt, tūc appellatione masculorū descen-
dentū, & lineę masculinę dicendū esset, filiā do. An-
tonelli, seu do. Hercule nepotem ex filia natum nō
debere cōtineri, quoniam p hoc ius agnationis cōser-
uari nō poterat, ar. l. j. §. si cui in fi. ff. de ventr. inspic.
§. itē vetustas inst. de hare. q̄ ab intest. defer. & in §. ce-
21 terū inst. de legi. agn. succ. t̄ Habuit autē testator intē-
tionē cōseruadi ius, & nomē agnationis, ac familię
suę, tū ex eo q̄a masculos semp foeminis prætulit, &
masculinitatis qualitate cōsiderata, præsumit ipsum
testatorē habuisse respectum ad fauorem familię, &
agnationis suę, vt declarat Sozi. in consil. suo. 62. vol.
3. pen. col. vers. præterea, Pau. Cast. cōf. 79. i. cap. casus
V 4 iste

iste frequenter, Dec. cōf. 270. & 370. Modernif. Bonon. in cōf. 89. & Soz. i. repeti. l. cū auus. ff. de cōd. & demō. in illo articulo, an nepis ex filio faciat deficere conditionē, si decessent sine liberis, tū ēt q̄a & testator post descēdētes masculos dō. Nicolai vocauit ipsos filios, & descēdētes masculos dō. Margherite, & successuē dō. Beatricis. q̄bus mediantibus fauor, & ius agnationis, ac familiæ testatoris nō possit dici cōseruari, cū tales de aliena familia, & agnatione esse dicant, tñ ex quo testator voluit descēdētes masculos dō. Margherita, ac dō. Beatricis, si qñ ad eos bona puenirēt, nomē, & arma familiæ, & agnationis ipsi testatoris suscipere debere, ex hoc ēt cōstare dī, ipsum sic voluisse nomē familiæ, & agnationis cōseruare, vt dicūt Modernif. i. l. j. C. de pactis col. pen. & in l. cēturio num. 64. ff. de vulg. & pupil. Quod facile fieri pōt, cū agnatio nomē iuris ciuilibis sit, & sic mutabile, vt i. l. liberos, l. turelas ff. de capit. diminu. §. si. insti. de leg. agnat. ture. & l. pen. C. de adoptio. ¶ Sed huic motu, qd̄ subtile vī, respōderi pōt, primo, q̄ cōsideratio Modernif. in d. l. j. & in d. l. cēturio nec iuridica, nec lege fundata vī, & erubescim⁹, cū sine lege loqmur. l. illā. C. de collatio. & facile eorum rationes euitari possunt p̄ tex. in d. l. liberos, & in d. l. penultima, q̄ cōtrariū probat. ¶ Secūdo & melius dico, q̄ t̄ mandatu testatoris de suscipiēdo nomē, & arma ipsius ad cōseruationē agnationis, & familiæ testatoris nō tēdit, quia ex dispositis ab eo cōtrariū constat, cū in prima, seu secunda substitutione nō solū filios, & filiorū dñi Nicolai filios in infinitū vocauerit, sed ēt masculos descēdētes, quorū appellatiōne hi quoque cōprehenduntur, q̄ per feminā descendent, vt latius supra dictū fuit, ostendendo, q̄ sub illis verbis descēdētes masculos testator alios cōprehendere noluit, q̄ illos, qui p̄ feminas descēdunt, q̄bus grauamen suscipiendi nomē, & arma sua nō imposuit. Ex istis ergo cessat p̄sumptio cōseruationis agnationis ex opposito cōsiderata, & vna p̄sumptio aliā cessare facit iuribus vulgarib⁹. Quod ēt suadet, q̄a absq̄ dicto grauamine deferendi nomē, & arma in casu, quo oēs masculi ex dictis oībus filiis deficerēt, testator voluit filias feminas dicti dñi Nicolai, ac descēdētes ex eis debere succedere, intelligēdo de descēdentibus feminis, q̄a masculis ēt ex femina descendentib⁹ prius in secūdo gradu substitutionis succedere debere, p̄sum fūerit, & tñ p̄ filias feminas, earūq̄ descēdētes nomē familiæ, & agnationis cōseruari nō dī, vt dictū ēt. ¶ Præterea & vltimo ex huiusmodi grauamine nomē, & arma deferendi nō ē p̄sumendu testatorē voluisse agnationē cōseruare, qm̄ hoc onus illis quoq̄ iniunxit, q̄bus bona ipsius ex dicto suo testō acquirēda nō erant, videlicet maritis earū foeminarum, q̄bus aliquo casu bona ex testatoris dispositione acquiri poterant, vt in dicto testamento in versic. Et voluit, & expresse mādauit dictus testator &c. Quo fit, vt tale on⁹ deferēdi arma, & nomē ipsius testatoris potius censeat ad quandā iactantiā adiectū, & tanquam modus, seu cōditio dispositionis, sub quo, seu qua bona aliquibus relictā fuerint, put cōmuniter testatores facere solēt, & i. testa mētis suis ad libitū modos, & cōditiones adijcere ad no. p̄ Bar. & alios in l. j. & per totū ff. de cōd. & demō. i. l. q̄bus diebus. §. termili⁹ eo. ti. & C. de his, q̄ sub modo, & de cōd. intertis cum ijs, quæ habent p̄ totū. ff. de cond. insti. & C. de insti. & substit. sub cōdi. fac. quā q̄ hoc modo familiæ, & agnatio cōseruari dicatur, cum in iure modus hic faciēdi aliq̄ue de agnatione, vel de familia nō reperiatur, sed solū p̄ modos ciuiles formiter factos, vt p̄ adoptionē, arrogationē, vel legitimatiōne iuribus vulgaribus. Rursum hu-

ijsmodi grauamē fuit ēt maritis impostū, qui i. l. quo nec honorati, nec vocati dicebant, & sic nō respectu ipsorū, sed foeminarū, q̄ illis nuptiū, quāq̄ dictis bonis in casibus i. testō expreisit, quāq̄ volent: ergo ex p̄dictis cōstat nōdū euenisse casum substitutionis, i. quo filij, & descēdētes masculi dñæ Margherita vocati sunt, ergo dictus dominus Petrus agendo ēt repellendus. Similiter nec ipsa dñā Isabella filia domini Antonelli admitti pōt, tū q̄a masculi extant, qui ex mente testatoris feminas excludunt etiam quia nōdū euenit casus, in quo filia Isabella, & descēdētes ex eis femina a testatore vocata fuerunt, vt i. dicto testō verbi. q̄bus masculis, iuncto versic. sequen. in illis verbis, & deficiente linea foeminina, & sic ipsa domina Isabella, ex cuius cōsentia dominus Petrus excluditur, ex sua p̄ona cōstare non pōt, quia ēt femina, quod non ēt abutendum, vt in d. l. filius. §. cum quis. ff. de legat. ¶ Statibus itaq̄ p̄missis inferitur, q̄ dominus Hercules ad bona prædicta erit admittendus tanquam masculus descēdētes dicti domini Nicolai, quia vtra q̄ ante filios, & descēdētes domina Margherita testatoris filios, & filiorum domini Nicolai filios vocauerat, descēdētes quoque suos masculos in infinitū vocauit, quos etiā postea pater in cōdōne posuit, sub qua descēdētes dñæ Margherita vocauit, liquet descēdētiū masculorū appellatiōne vere, & propriē descēdētes per feminā contineri, & consequenter etiā dominus Hercules, vt in d. §. i. & an. authen. de hæred. quæ ab intestat. defet. Alcin. d. cōl. 60. lib. 2. Fulgo. in d. cōf. 86. cum similib⁹ supra al. legatis. Quare cū ipse dominus Hercules ex proprietate verborū ante descēdētes dñæ Margherita vocatus esse dicatur, illis oīno ex mente quoq̄ testatoris p̄ferendus est, q̄ voluit prius descēdētib⁹ dñi Nicolai magis dilecti promittere, q̄ descēdētib⁹ dñæ Margherita minus dilectæ, quia descēdētes dñi Nicolai p̄ maiorem, quā erga ipsum dominū Nicolaum habuit affectionem, vocauit, vt ex dispositis in testamento apparet, ex quibus verisimiliter testatorem voluisse descēdētes domini Nicolai præferre omnibus descēdētib⁹ domina Margherita, qui quoad dominum Nicolaum sunt ex latere coniuncti, ex ratione l. cum a cutillami. C. de fidei cōmissio. Item quia dominus Hercules est domino Nicolao proximior, quā sit dominus Petrus, qui est collateralis, ergo illi præferendus est ar. l. cum ita §. in fidei cōmissio. l. peto §. fratre. ff. de legat. 2. iuncta l. in C. de verborū signi. ¶ Nec obstat, q̄ domin⁹ Petrus ita dicitur descēdēns testatoris, sicut ipse dominus Hercules, & idcirco ille, vt pximior in gradu præferri debet, cum sit pronepos, hic verò abnepos, argumēto d. i. iureconsultus, & inst. de gradi. Quia respōdet testator non ad suā lineā descēdētiū, sed expresse ad lineā descēdētiū domini Nicolai cōsideratōne habuisse, put in dubio quoque p̄sumēdi ēt per ea, q̄ voluit Soz. circa finem in l. si cognat⁹ de rebus dub. & in cōf. 249. vol. 2. & Roman. cōf. 22. in vltimo dubio. ¶ Præterea testator descēdētes masculos domini Nicolai descēdētib⁹ dñæ Margherita prætulit, igitur cōcludendū ēt ipsum dominū Hercule esse admittendū. ¶ Nec refragatur id, q̄ voluit Pau. de Cast. in l. j. C. de cond. infer. in vltimo, q̄ ex quo testator in casu nostro filias feminas propter masculos a baronia exclusit, nepos quoque, & pronepos ex filia, seu nepte natus exclusus ēt dicit argumēto l. si viua matre. C. de bonis mater. Quia respondet casum nostrū esse a casu Pauli longe distans, nam in casu occurrēt testator filiabus suis solum filiū, & filij filios, & filiorū ipsius filij filios

25 *Opinio communis quomodo conficiatur.*
26 *Bar. in l. quidam testamento. ff. de vulg. & pup. reprehendi-
tur. ac declaratur.*

E P I T O M E.

SVBSTITVTIO post mortem omnium in toto simpliciter facta an vltimo morienti, & ad inuicem inter eos facta censetur.

Et an simplex alienationis prohibitio reciprocum fideicommissum operetur.

CONSILIVM LXXVIII.

IN presenti cā sup difficultatibus q̄ reos con-
uctos propositis principaliter insistentū
esse sum arbitratus, qm̄ illis resolutis iura
Nobilium de Magnanis luce mercediana
clariora remanebunt. Et quāuis Sozi. antiquior præ-
ceptor meus iamdiu pro aduersarijs in hac cā cōsul-
uerit, super quo consilio dñi iudicare debentes vim
maximā facere aiunt, tñ iudicio cuiuslibet rectē sen-
tientis, si vera fateri volumus, q̄riū de iure dicendum
est, qm̄ idē Sozi. ferē in eodem puncto tam in consi-
lijs, q̄ in lecturis q̄rium voluit. Nec est mirū, q̄a Barr.
sape idem ē in hoc articulo factitasse videmus, vt in
fra dicetur. Idē in Paulo Castrensi inspicitur, de quo
pp ingenij sui acuitatem non est mirandū. Quo fit, vt
in hac re tam ardua, tamq̄ difficili, quæ profecto de
apicibus iuris esse dici pōt, nemo, nisi omnibus dili-
genter inspectis, recteq̄ cōsideratis, pedes firmare au-
dere deberet, quia ad pauca respicientes facili enun-
tiant. ¶ Sed ad rem redeūdo, q̄ principales meos in
primis allegatur, q̄ inter personas à testatore institu-
tas, post quārū mortē Antonius, & Franciscus per fi-
deicommissum substitutū fuerūt, tacitum, & p̄sumptū
fideicommissum reciprocum factū vī, quod inter in-
stitutos effectū prius h̄re debuit, q̄ substituti admitti
potuerint per tex. in l. Titia scio. §. scia libertis. ff. de le-
gat. 2. ¶ nā oīa ibi requisita ad p̄sumēdum recipro-
cum fideicommissum adesse in casu occurrētī vidē-
tur. Primum, q̄ substitutio inter plures vltimo mo-
rienti facta fuerit, Secundum, q̄ in tota hereditate,
vel re relicta, Tertium, q̄ illis pluribus non aliter gra-
uatis simpliciter substitutio facta fuerit, & hanc om-
nium doctorum indubitatam opinionem ex aduer-
so extare p̄supponitur, cui sententiæ adhæsit Paul.
Cast. in l. penul. C. de impuber. & alijs sublti. & in cōf.
354. in antiquis, & in nouiter impressis 269. In Chri-
sti nomine amen. Quamquā & c. lib. 2. col. vers. q̄bus
non obstantibus, quem Alex. in l. si pater impuberes
col. 2. ff. de vulg. & pup. sequutus fuit, & est de mente
Bar. in l. quidam testō. ff. co. tit. quem ibi sequunt̄ Bal.
& Areti. idem sensit Bar. in l. vel singulis co. tit. cū plu-
ribus alijs in dubijs dñorū Auditorum relatis, q̄ qñ
substitutio post mortē plurium vltimo morienti in
omnibus bonis, vel in tota re relicta facta reperitur,
inter illos fideicommissum reciprocum factum esse
censetur, & Bar. in d. l. vel singulis inquit, q̄ qñ subltō
vltimo morienti ex pluribus simpliciter facta nō est,
ad inuicem facta non censetur, ¶ secus si vltimo mo-
rienti quoad oīa bona, tunc. n. existimatur testatorē
voluisse totam hereditatem ad vltimum peruenire
debere ante, q̄ substitutus admitti possit, & certē de
hoc vltimo nūc nō est dubitādū, qñ expressē vltimo
morienti in tota re, vel h̄rditate substitutio facta fuis-
set p̄ tex. in d. l. Titia scio. §. scia libertis, idē fm̄ Paul.
Cast. in d. consi. 269. qñ post mortē pluriū simpliciter
etiam in toto facta esset. At qñ non foret dictum vl-
timo, nec simpliciter post eorū mortem, sed simpli-
citer post mortem oīum in toto facta esset, illos nō
aliter expressē grauando, vtrū vltimo morienti facta
dicatur,